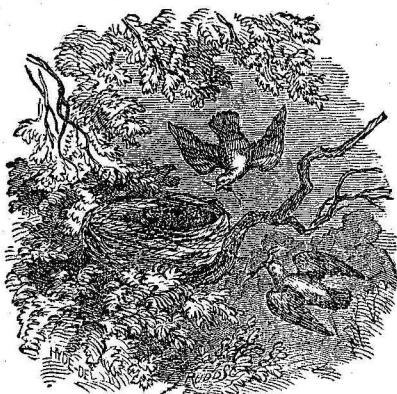

ἐγένετο συχνότερα καὶ τώρα κατέστη συγκριτικῶς εὐ-
κολος· γίνεται δὲ ὡς ἐφεξῆς· δύο ἢ τρεῖς ἢ καὶ περισ-
σότεροι ὁδηγοί, οἱ ὅποιοι γνωρίζουν καλῶς τὰ μέρη
τῆς ἀναβάσεως, προπορεύονται, εἰς ἀπόστασιν 10—
15 βημάτων ἀπ' ἀλλήλων· κατόπιν ἔρχονται οἱ περι-
ηγηταὶ καὶ μετ' αὐτοῦς ἄλλοι ὁδηγοί· ἅπαντες δὲ, ὁ-
δηγοὶ καὶ περιηγηταί, συνέχονται μεταξύ των διὰ σχοι-
νίου ἰσχυροῦ, τὸ ὅποιον δένεται περὶ τὴν μέσσην ἐκά-
στου. Οὕτω πως συνδεδεμένοι προβαίνουν. Ὅταν δὲ
συμβῇ νὰ παραπατήσῃ, ἢ νὰ γλιστρήσῃ, ἢ ἄλλως νὰ
χάσῃ τις τὴν ἰσορροπίαν καὶ νὰ πέσῃ, οἱ ἄλλοι ἀμέ-
σως στηρίζονται καὶ οὕτω τὸν συγκρατοῦν. Ἐνίοτε
ὅμως συμβαίνει ὥστε νὰ κοπῇ τὸ σχοινίον καὶ τότε
ὅλοι, ἢ τοὐλάχιστον οἱ κάτωθεν τοῦ μέρους, ὅπου κό-
πτεται, κατακρημνίζονται εἰς τὸ χάος καὶ κατασυντρί-
βονται, ὡς συνέβη περίου εἰς τινας.

Κανεῖς δὲν δύναται νὰ θεωρήσῃ τὰς πειραμίδας
ταύτας τῶν βράχων, ὑψουμένας ὑπεράνω τῶν συννέ-
φων καὶ κεκαλυμμένας μὲ διηνεκὴ χιόνα καὶ πάγον
χωρὶς νὰ αἰσθανθῇ αἰσθημα τρόμου! Ἡ θεωρία τοι-
ούτων ἐξαισίων φυσικῶν φαινομένων δὲν δύναται εἰμὴ
ν' ἀνυψώσῃ τὸν νοῦν πρὸς Ἐκείνον, ὅστις ἦτο πρὶν γεν-
νηθῶσι τὰ ὄρη, καὶ πρὶν μορφωθῇ ἡ γῆ καὶ ὁ κόσμος
καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἦτο Θεός, καὶ ὁ ὅποιος εἶπε καὶ
ἐγένοντο τὰ πάντα, καὶ νὰ φέρῃ εἰς συναίσθησιν τῆς
οὐτιδανότητος τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς ταπείνωσιν.

Τὸ κτίριον, τὸ ὅποιον φαίνεται εἰς τὴν βράσιν τῆς
μῆς τῶν δύο πυραμίδων εἶναι ξενοδοχεῖον πρὸς ὑπο-
δοχὴν τῶν κατ' ἑτοῦς ἐπισκεπτομένων τὸ ὄρος ἔξω.

ΑΠΟΔΗΜΗΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΙ.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν εὐρίσκεται εἶδος τι περιστερᾶς,
ἡ ὁποία ὀνομάζεται ἀποδημητικὴ, διότι ἀποδημεῖ κατὰ
κοπάδια ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Τόσον μεγάλη εἶναι
συχνάκις τὰ κοπάδια τῶν περιστερῶν τούτων, ὥστε
καλύπτουσι τὸν ἥλιον ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους. Εἰς

μίαν τοιαύτην ἀποδημίαν, ἡ ὁποία συνέβη εἰς τὴν
ἐπαρχίαν Ὀχίου, ὑπελογίσθη, ὅτι περισσότεραι ἀπὸ
ἑννέα ἑκατομμύρια περιστερὰ ἐξηκολούθουν ἀδικό-
πως νὰ διέρχωνται ἐπὶ τρεῖς ὁλοκλήρους ἡμέρας! οἱ
δὲ ἄνθρωποι συναλμαδανον ἢ ἐφόνευον αὐτὰς κατὰ ἐ-
κατοντάδας!

Εἰς τὰς περιστερὰς ταύτας χρωστοῦνται οἱ σωροὶ
τοῦ γοῦ ἀν οῦ. (κόπρου) ἀπὸ τὸ ὅποιον σκεπάζον-
ται πολλὰ νῆσοι τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ, καὶ τὸ ὅ-
ποιον μεταφέρεται διὰ πλοίων καὶ χρησιμεύει πρὸς
λίπασμα (κόπρισμα) τῶν ἀγρῶν.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΕΠΙΡΡΟΗ.

Εἰς τινὰ πόλιν πλησίον τοῦ Λονδίνου, ῥήτωρ τις ἀ-
γορεύων ἐνώπιον μεγάλου ἀκροατηρίου εἶπεν· «οἱ πάν-
τες ἐξακούμεν ἐπιρροὴν—καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ παιδάριον.»
δεικνύων μικρὸν κοράσιον καθήμενον ἐπὶ τῶν γονάτων
τοῦ πατρὸς του.

«Ἀληθέστατα!» ἀνεφώνησεν ὁ πατὴρ διακόψας
τὸν ῥήτορα. Μετὰ δὲ τὴν διάλυσιν τοῦ ἀκροατηρίου,
προσελθὼν ὁ πατὴρ εἶπε πρὸς τὸν ῥήτορα, «Κύριε,
ζητῶ συγγνώμην, διότι σὲ διέκοψα. Ἀλλ' ἡ ἀλή-
θεια, τὴν ὁποίαν εἶπατε, ἤγγιξε τὴν καρδίαν μου· ἐγὼ
ἤμην ἐκδοτός εἰς τὴν μέθην, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἤθε-
λον νὰ πηγαίνω μόνος εἰς τὸ καπηλεῖον ἔπειρα μαζύ
μου καὶ τὸ κοράσιον τοῦτο. Ἐσπέραν τινα, πλησιά-
σαντες εἰς τὸ καταγώγιον τοῦτο τῆς διαφθορᾶς, ἡκού-
σαμεν θόρυβον καὶ φωνὰς ἐξερχομένας ἀπ' ἐκεῖ, αἱ
ὁποῖαι τόσον ἐτρόμαξαν τὸ κοράσιόν μου, ὥστε ἔ-
θαλε τὰ χεῖράς του περίε τοῦ λαιμοῦ μου καὶ ἀνεφώ-
νησε, «Μὴ, πᾶτερ μου! μὴ πηγαίνῃς ἐκεῖ!»

«Σιώπα» ἀπήντησα ἐγώ.

«Μὴ! μὴ! παρακαλῶ, πᾶτερ μου!» ἐπανέλαθεν
αὐτὴ μετὰ πάθους καὶ δακρύων, τὰ ὁποῖα ἤρχισαν νὰ
πίπτωσι βρογχιδὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου μου.

Ἐσταμάτησα καὶ ἔμεινα ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ἀκίνητος.
Ἦσαν στιγμαὶ συλλογισμοῦ καὶ ἀποφάσεως, ἡ ὁποία
ἐπέφερε τὴν νίκην· διότι ἀντὶ νὰ εἰσελθῶ, ἐστράφην
πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ διευθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ
ἔκτοτε οὐδέποτε πλέον ἐπεσεκέσθη τὸ καταγώγιον ἐ-
κεῖνο.

Εὐχαριστῶ δὲ διὰ τοῦτο καὶ δοῶ τὴν Θεὸν δι-
ότι ἐνῶ πρότερον ἤμην πτωχὸς καὶ ἐλεεινός, τώρα εἰ-
μαι εὐτυχής. Τὰ πάντα ὀφείλω εἰς ταύτην μου τὴν
κόρην, καὶ ὅταν εἶπατε, ὅτι «καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ παιδάριον
ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν,» δὲν ἤδυνήθη νὰ κρατηθῶ, ἀλλ' ἀ-
νέκραξα «ἀ λ η θ ε σ τ α τ α».

«Πλὴν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφήσατε τὰ παιδιά καὶ μὴ